

WILEŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Adres Redakcji i Administracji:

Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny № 2. Redakcja i Administracja otwarta codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10—12 rano.

Wileński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz millimetry jedno-spaltowy lub jego miejsce 20 groszy.

T r e ś ć:

411. Rozporządzenie № 8 Wojewody Wileńskiego z dnia 20 czerwca 1928 r. o stawkach wynagrodzenia za środki przewozowe, dostarczane na rzecz wojska na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 12/XI 1927 r. o obo-

wiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 883 z 1927 r.).

412. Obwieszczenie Wojewody Wileńskiego z dnia 16-go czerwca 1928 r. w przedmiocie zakazu wyrębu lasów, zarośli i miejsc zadrzewionych na terenie obszaru warownego Wilno.

411.

Rozporządzenie Nr. 8

Wojewody Wileńskiego z dn. 20 czerwca 1928 r.

o stawkach wynagrodzenia za środki przewozowe dostarczane na rzecz wojska na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 12/XI 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 883 z 1927 r.).

Na podstawie art. 15 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. Ust. № 102 z 1927 r.) za spełnienie obowiązku dostarczenia środka przewozowego w myśl powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, ustanawiam wynagrodzenie według następujących stawek:

§ 1-A. Za podwodę dla przewozu osób jednokonną—po 30 gr. za 1 klm., za parokonną—po 45 gr. za 1 klm.

Droga powrotna z obciążeniem opłaca się 50% mniej, bez obciążenia zaś—opłacie nie podlega.

Za postój (oczekiwanie) w czasie podróży podwody jednokonnej—30 gr. za godzinę, podwody parokonnej—45 gr. za godzinę, przyczem postój do 20-tu minut nie podlega opłacie.

§ 1-B. Za podwody dla przewozu ładunków (ciężarów):

a) na drogach o sztucznej nawierzchni (szosa i bruk) i sanna za ładunek wagi do 250 klg.—30 gr. za klm., za każde następne rozpoczęcie 50 klg. dodatkowo po 3 gr. za klm.;

b) na drogach gruntowych (ruch kołowy) za ładunek wagi do 250 klg.—40 gr. za klm., za każde

następne rozpoczęcie 50 klg. dodatkowo po 4 gr. za klm.

Za drogę powrotną z ładunkiem opłaca się 50% cen powyższych, powrotna droga bez ładunku—opłacie nie podlega.

Uwaga do p. B. Maksimum ładunku na drogach o twardej nawierzchni (szosa, bruk) i sanna dla podwody jednokonnej—określa się przytem do 450 klg., dla podwody parokonnej—do 650 klg.

Maksimum ładunku na drogach gruntowych dla podwody jednokonnej określa się przytem do 300 klg., dla podwody parokonnej—do 450 klg.

Za postój za każdą godzinę jak pod § 1-A.

§ 2. Za konia z uprzężą pociagową lub wierzchową opłaca się po 2 zł. za godzinę, za każdą zaś godzinę postoju — po 30 gr., przyczem postój do 20 minut nie podlega opłacie.

§ 3. Za łódź bez przewoźnika po 20 gr. za godzinę, z przewoźnikiem zaś—po 70 gr. za godzinę. Łódź za dobę bez przewoźnika — 1 zł. 60 gr., z przewoźnikiem zaś—5 zł. 60 gr. Przyczem używalność ponad 8 godz. liczy się jak za dobę.

§ 4. Za statki bez napędu własnego za dobę od tonny użytkowej nośności po 10 zł. bez obsługi.

§ 5. Za łodzie motorowe do 5 koni indykatornych za jedną godzinę rzeczywistej pracy po 4 zł. z paliwem i mechanikiem; powyżej 5-ciu koni indykatornych—po 30 gr. za każdego dodatkowego konia indykatornego za każdą godzinę rzeczywistej pracy z paliwem i obsługą.

Za każdą godzinę oczekiwania łodzi motorowej, niezależnie od jej wielkości, 25% opłaty powyżej wskazanej.

§ 6. Za statki parowe do 10-ciu koni indykatornych włącznie za godzinę rzeczywistej pracy z obsługą 6 zł.; od 10-ciu do 40-tu koni indykatornych włącznie za godzinę rzeczywistej pracy z obsługą —

10 zł.; od 40-tu do 75-ciu koni indykatornych za godzinę rzeczywistej pracy z obsługą — 15 zł.

Za godzinę oczekiwania pod parą, niezależnie od siły statku, opłaca się 75% norm powyższych.

§ 7. Za rowery po 50 gr. za godzinę, za dobę zaś 3 zł., przyczem używalność ponad 6 godzin liczy się jak za dobę.

§ 8. Za motocykl bez kosza do 5 HP włącznie za każdą godzinę po 2 zł. 50 gr., za dobę zaś — 15 zł. bez szofera i benzyny, przyczem używalność ponad 6 godzin liczy się jak za dobę.

§ 9. Za motocykl z koszem i bez kosza, ponad 5 H. P. za każdą godzinę po 4 zł., za dobę zaś 24 zł. bez szofera i benzyny, przyczem używalność ponad 6 godzin liczy się jak za dobę.

§ 10. Za motocykl z koszem i szoferem za każdą godzinę po 5 zł. bez benzyny, bez względu na siłę motoru, za dobę zaś 30 zł., przyczem używalność ponad 6 godzin liczy się jak za dobę.

§ 11. Za samochody osobowe z licznikiem po 60 gr. za klm. z szoferem i benzyną. Oczekiwanie w czasie podróży po 2 zł. za godzinę, przyczem oczekiwanie do 15 minut nie podlega opłacie.

Za samochody osobowe bez licznika po 18 zł. za godzinę z szoferem i benzyną, za oczekiwanie zaś w podróży po 2 zł. za godzinę, przyczem oczekiwanie do 15-tu minut nie podlega opłacie.

Za drogę powrotną opłaca się 50% norm powyższych. Droga powrotna bez obciążenia — opłacie nie podlega.

§ 12. Za samochody półciężarowe do 2-ch tonn od każdego klm. i tonny nośności po 70 gr. i za oczekiwanie po 2 zł. za godzinę, przyczem oczekiwanie do 15-tu minut nie podlega opłacie.

Za samochody ciężarowe od 2-ch do 4-ch tonn włącznie od każdego klm. i tonny nośności samochodu po 60 gr. i za każdą godzinę oczekiwania po 2 zł. 50 gr., przyczem oczekiwanie do 15-tu minut nie podlega opłacie.

Droga powrotna z obciążeniem opłaca się 50% mniej, bez obciążenia zaś — opłacie nie podlega.

§ 13. Za autobusy do 25 miejsc opłaca się o 20% drożej aniżeli samochody półciężarowe, za autobusy ponad 25 miejsc — o 20% drożej niż samochody ciężarowe, przyczem każde miejsce odpowiada nośności 80 kg.

Za oczekiwanie (postój) i za drogę powrotną opłaca się według zasady, ustalonej w § 12.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym terytorjum Województwa Wileńskiego z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

L. dz. 5683/II.

(—) *Wł. Raczkiewicz*
Wojewoda.

412.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Wileńskiego z dnia 16 czerwca 1928 r.

w przedmiocie zakazu wyřębu lasów, zarořli i miejsc zadrzewionych na terenie obszaru warownego Wilno.

W związku z ogłoszeniem rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10-VI-1927. w sprawie uznawania pewnych obszarów i miejscowości za obszary warowne lub rejonu umocnione (Dziennik Ustaw R. P. № 55 p. 483 z 1927) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30-I-1928 w sprawie uznania miasta Wilna i okolicy za obszar warowny (Dziennik Ustaw R. P. № 29 p. 273 z 1928) — przypominam ludności i zwracam szczególną uwagę na wejście w życie i w moc prawną dotąd obowiązujących przepisów i ustaw, dotyczących twierdz, obszarów warownych i rejonów umocnionych, a w szczególności postanowień dodatku do art. 22 (punkt 6) zb. praw b. ces. ros. Tom II. wyd. 1892 i art. 297 zbioru przepisów b. insp. rosyjskiego o twierdzach zatwierdzonych 30-XI-1912 r. Przepisy powyższe, jak również postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24-VI-1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa (Dziennik Ustaw R. P. № 57 p. 504 z 1927), w szczególności zabraniają na terenie obszaru warownego Wilna samowolnego wyřębu lasów, zarořli i oddzielnych miejsc zadrzewionych bez zezwolenia właściwego Starostwa względnie Urzędu Wojewódzkiego. Uznane jest za obszar warowny miasto Wilno z okolicą wedle następujących granic:

Rzeka Wilja od granicy państwowej do przecięcia z granicą gminy Rzesza; północno-zachodnia i północna granica gminy Rzesza do rzeki Wilji; rzeka Wilja do traktu Podbrodzie-Wilno; trakt Podbrodzie Wilno do potoku Trynkut; potok Trynkut do toru kolejowego Wilno-Turmonty; linja kolejowa Turmonty-Wilno, do przecięcia z drogą Wilno-Tawreja; droga Wilno-Tawreja do m. Tawreja (włącznie); dalej rzeka Wilejka do ujścia rzeki Kienka; rzeka Kienka do granicy gminy Rudomino; następnie południowe granice gmin Rudomino i Troki do granicy państwowej i granicą państwową do rzeki Wilja.

Winni nieprzestrzegania powyższego zakazu odnośnie wyřębu:

a) lasów i zarořli będą karani w trybie postępowania karno-administracyjnego na zasadzie art. 42, 43 i 49 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 24-VI-1927 r. (Dziennik Ustaw R. P. № 57 poz. 504 z 1927) grzywną do cztero- względnie ořmio-krotnej wysokości wartości ściętych lasów i zarořli lub aresztem do 6 tygodni.

b) poszczególnych (oddzielnych) miejsc zadrzewienia będą pociągłenci do odpowiedzialności karnosądowej z art. 138 Kodeksu Karnego.

Osoby zatem zamierzające dokonać powyższych wyřębów na terenie obszaru warownego Wilna winne wnieść odpowiednie podania do właściwego Starostwa z prośbą o zezwolenie na wyřęb.

L. dz. 5669/II.

(—) *Wł. Raczkiewicz*
Wojewoda